

[Gade]

Jeg vil godt bruge mine sidste minutter her på en appel om, at man, når vi får debatten om SF's forslag om en hvidbog udarbejdet af en kommission, som løbende offentliggør en række rapporter om problemer i relation til det indre marked, ikke bare trækker sig tilbage og siger, at det kan der ikke være tale om, for jeg tror nemlig, der er et ganske stort behov for, at brede kredse uden for dette hus og også dette hus selv får nogle valgmuligheder. Jeg vil være meget utryg ved, at det kun bliver et ministerudvalg, der kommer og lægger først ét forslag på bordet, derefter nogle måneder senere et andet forslag, hvori der kommer til at stå, at det skal Folketinget gennemføre, fordi det er det nødt til. Det er det, jeg vil undgå.

Jeg mener nemlig i modsætning til andre, der underholder i diskussioner om det indre marked, at der er valgmuligheder for Danmark, også selv om vi kommer under pres, og selv om der vil ske en række ting. Selvfølgelig er der stadig valgmuligheder. Der er også valgmuligheder, der er ganske politiske i denne sammenhæng, og det gælder bl.a., når ministeren snakker om skatten og afgiftsharmoniseringen.

Jeg synes, regeringen ligger alt for meget under for argumentationen fra Industrirådet, og jeg er glad for, at CD og selvfølgelig også Socialdemokratiet i dag har taget så kraftigt afstand fra den og advaret imod at tro, at bare man letter erhvervslivets beskatning, kan det klare sig bedre i det indre marked.

Sagen er, at det er noget helt andet, der er brug for i dansk erhvervsliv. Dele af dansk erhvervsliv sover, dele af dansk erhvervsliv er gammelliberalistiske og har ikke forstået de nye udfordringer, som vores konkurrenter har taget op.

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om han ikke mener, at når man bruger begrebet »samlet skattetryk på erhvervslivet«, må man også ved en sammenligning med de andre lande tage arbejdsgiverafgifterne, som er en stor del af deres omkostninger, med, for ellers er det ikke en rimelig måde at debattere på.

Og så vil jeg godt sige sådan lidt stilfærdigt, at det er altså ikke SF, der står bag den skattereform, man har vedtaget her i Folketinget. SF's tanker på skatteområdet er i mange år ifølge vedtagne papirer gået ud på en differentieret moms og på, at arbejdsgiverne, virksomhederne, skulle betale en del mere.

Men det, vi ikke vil – og det er dér, skellet går – er at være med til at forringe den offentlige sektor, at forringe serviceniveauet.

Jeg synes, at hr. Ivar Nørgaard så smukt problematiserede alt dette her, mens mange konservative politikere og venstrepolitikere springer over, hvor gærdet er allerlavest, idet man ikke konstaterer, at det er en meget mere differentieret debat, vi har brug for.

Derfor til sidst også en appel om, at vi nu tager en tænkepause, indtil vores forslag om en hvidbog foreligger; det kan måske ændres til en kommission, og der kan også være partier, der vil have det på en anden måde. Men i SF er vi meget optaget af at få et ordentligt samlet beslutningsgrundlag, så vi ikke får så mange hovsaløsninger og så mange dårlige argumenter som dem, der kommer fra Industrirådet og enkeltpersoner fra Venstre og De Konservative.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg må anholde hr. Gades bemærkninger om, at regeringen i forbindelse med folkeafstemningen om EF-pakken skulle have sagt noget til befolkningen, der ikke kan holde. Som både hr. Ivar Nørgaard og jeg selv har mindet om i dag, eksisterer der fortsat denne enstemmighedsregel for alle beslutninger vedrørende skatte- og afgiftsharmoniseringer.

Det, jeg har peget på, er, at vi ikke bare skal klamre os til den uden at se på de virkninger, det har for vores muligheder i det indre marked. Jeg er derfor ganske enig med hr. Ivar Nørgaard, når han siger, at det, vi må se på her, er de parametre, der påvirker konkurrenceevnen, og da når jeg altså frem til, at det er det samlede skattetryk, hvori selvfølgelig også ligger de elementer, hr. Gade var inde på. Men det er da rigtigt, som hr. Ivar Nørgaard siger, at det, der først og fremmest får folk til at flytte til udlandet, er indkomstskattetrykket, det er klart.

Der er nu også andre ting, der spiller ind på konkurrenceevnen; lønkrav m.v. påvirkes da f.eks. af, at vi her i landet tager 22 pct. i moms af fødevarer, hvad man ikke gør ret mange andre steder; nogle steder tager man jo slet ikke moms af fødevarer. Det er alt sammen noget, der er med til at påvirke konkurrenceevnen.

Jeg tror også, vi kan blive enige om, at der er grænser for, hvor store forskelle der kan være i afgiftssatser, når vi taler om punktafgifter. Jeg har ikke sagt, at det er nødvendigt at harmoni-